

sõltub USA kautšuki sisseveovajadus suuremal määral auto- ja autokummitööstuse tegevusmäärist. Pärast kriisi ületamist töusis kautšukitarvitus USA-s pidevalt ning ületab praegu kriisieelseid aastaid tunduvalt. Vaatamata sellele osutus kautšukitarvitus USA-s mullu väiksemaks e. a-st, kuna auto- ja autokummitööstus-olund on viimasel ajal muutunud veelgi teravamaks. Ühtlasi on raske öelda ette praegu, kas Roosevelti uus relvastuskava suudab nii võrd ruttu elustada auto- ja autokummitööstust, et selle läbi kujuneks USA-s taas suurenenedud kautšukitarvitus.

Kautšukitagavarade seisus maailmas m. a. lõpul hinnati ümmarguselt 500 000 tn-le. Kautšukitarvitust k. a. esimesel poolel hinnatakse ligikaudu 552 000 tn-le. Kui tarvitus P.-Am. Ühendriigis ei peaks aga suurenema, võib kogutarvitus maailmas kujuneda isegi ka alla 500 000 tn, seega märksa väiksemaks kui mullu samal ajal. Arvestades kõiki neid asjaolusid näis olevat enamvähem kindel, et praegusi kautšukitagavaru maailmas jätkub ligemale pooleks aastaks. Ei ole võimatu, et kautšuki sissevedu ka teisisse maisse kujunev jk. a. väiksemaks mullusest. Jaapan näeb ette omas üldises sissevoopiramiskavas kautšuki-impordi vähendamist 30%. Ühtlasi kavatseb Jaapan ka sünteetilise kautšuki tootmist arendada senisest suuremal määral.

Ei tule unustada, et toorkautšukihindade kövenemisega (näit. mullu kevadel) suureneb üldiselt tavaliselt ka regeneraatkumimi tarvitus; regeneraatkummi — s. o. kautšuk, millist regenerereitakse vanust, mahasöide-tud autokummidest ja muust sellesarnasest vanamaterjalist. P.-Am. Ühendriigis oli regeneraatitarvitus 1928. a., näit., umbes pool nii suur kui toor-kautšukitarvitus. Ühtlasi hakkab mazilmaturul etendama järjest enam tähtsat osa ka sünteetiline (kunstlik) kautšuk. Sel alal on paljude maade tööstus sed teinud tähelepanuväärt edusamme. Nii teatakse ka NSVL-st, et seal kaetakse ju ba suur osa kautšukitarvitusest kunstliku kautšukiga. Saksa bunatootmine katab arvatavasti kord ka vähemalt suurema osa

Saksa kautšukitarvitusest tulevikus. Igatahes tuleb aga siinjuures pidada silmas, et mitmesuguste sinteetilise kautšuki liikide hinnad on märksa kallimad kui loomuliku kautšuki omad, mistöttu eelmised ei saa viimasega hinna suhtes kaugeltki võistelda. Isegi, kui loomuliku kautšuki hind oleks praegu 3 korda kõrgem, ei saaks sünteetilised kautšukisordid temaga hinnalt võistelda. Vaatamata NSVL-us viimaseil aastail märgataval tõusnud kunstliku kautšuki toodangule on see teisis mais, nagu P.-Am. Ühendriigis, Saksas ja m. siiski veel võrdlemisi väike ega suuda loomuliku kautšuki tarvitusele avaldada veel kuigi suurt mõju. Ka NSVL on viimaste aastate jooksul vedanud sisse ikkagi veel loomulikku kautšukki ca 30.—40 000 tn keskmiselt aastas. Näib, et sünteetilise kautšuki tarvitusel on omad piirid, ning et loomulik kautšuk, eriti autokummide valmistamisel, osutub senini veel asendamatuks. Sünteetilise kautšuki tööstust arendatakse praegu eriti Saksas, Itaalias, Jaapanis ja NSVL-us; need neli maad on kasutanud senini ca 20% kogu kautšukitarvitusest maailmas.

Kartused, milliseid teatavasti ilmnnes eriti m. a. algul — et tarvituse suurenemisega ei jätku enam kautšuki-tagavaru küllaldasel määral — põhinesid peamiselt Malaia ja Holl.-India vanemate istanduste võrdlemisi väikesel jõudlusvõimel. Väljaveo kootede suurendamine m. a. tõi nimelt üllatavalt ilmsiks, et paljud istandused Malaias ei olnud võimelised tootma tegelikult 80%-gi omast teoreetilisest võimest. Nii üüb näitavad aga tulemused, et ka need istandused on suutnud oma toodangut tästa siiski küllaldasel määral. Arvestades asjaolu, et tootmistegevuse laiendamisvõimalused seisavad ees peagu kõigil tootmismail, võib näit., kautšuki-tootmismaade koguvõimet 1940. a. oletada tõenäoselt 2 milj. tn-le. Peksid need lootused mitmesuguste kultuurmeetodite rakendamise puhul täituma ka osaliselt, võib arvestada kindlasti mitte üksnes suuremat, vaid ka oda vamat toodangut, nii et praeguste istanduste poolt tasuvaks-peetavat hinda — 8—9 d — alandatakse tõenäoselt veelgi.

